

Sygn. akt I C 289/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2014r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Grzybowska

Protokolant: Magdalena Tobiasz

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2014r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. z siedzibą w W.**

przeciwko **P. K.**

o zapłatę 807,49 zł

I. zasądza od pozwanego **P. K.** na rzecz strony powodowej (...) **Sp. z o.o. z siedzibą w W.** kwotę 462,60 zł (słownie: czterysta sześćdziesiąt dwa złote sześćdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 430,60 zł od dnia 30 sierpnia 2013r. do dnia 7 listopada 2014r.;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej koszty procesu w kwocie 27,23 zł;

IV. zasądzoną w pkt. I i III należność rozkłada na miesięczne raty po 50 zł każda, poczynając od 1 grudnia 2014r. płatne z góry do 20-go dnia każdego kolejnego miesiąca aż do całkowitej spłaty z odsetkami ustawowymi na wypadek zwłoki, przy czym niezapłacenie dwóch kolejnych rat w terminie spowoduje natychmiastową wymagalność całej niespłaconej kwoty;

V. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 289/14

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 30 sierpnia 2013 roku drogą elektroniczną strona powodowa (...) Sp z o.o. siedziba w S. domagała się zasądzenia od pozwanego P. K. kwoty 807,49 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu . W uzasadnieniu żądania podała, że wierzytelność wynika z umowy pożyczki zawartej w dniu 20 maja 2013 roku za pośrednictwem upoważnionego agenta , co pozwany potwierdził własnoręcznym podpisem. Na mocy tej umowy powód przelał na rachunek pozwanego kwotę 400 zł, a pozwany miała ją spłacić w 3 ratach miesięcznych , poczynawszy od 20 czerwca 2013 r .Wynikająca z umowy kwota należna powodowi stanowiąca całkowitą kwotę do spłaty składała się :

- z kwoty przekazanej pozwanemu powiększonej o oprocentowanie 417,78 zł

- z opłaty administracyjnej 32 ,00 zł

- ze składki zabezpieczenia związanej z udzieleniem pożyczki 201,22 zł.

Pomimo upływu wynikającego z umowy terminu spłaty pozwany nie spłacił pożyczki . Zadłużenie pozwanego na dzień wniesienia pozwu wynosiło **807,49 zł**, na które składa się :

- kwota 651 zł pozostała do zapłaty część kwoty pożyczki wraz z opłatami związanymi z udzieleniem pożyczki na którą składają się: kwota udzielonej pożyczki z oprocentowaniem 417,78 zł , opłata administracyjna 32,00 zł, składka zabezpieczenia, w wysokości 201,22 zł

- kwota 145,00 zł tytułem kosztów pism i upomnień (z dnia 1.07.2013r, 12.07.2013r, 02.08.2013 r. przy czym pierwsze wezwanie zgodnie z umowa za pośrednictwem SMS)

- skapitalizowane odsetki umowne w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego liczone od dnia 21.06.2013 , tj. od dnia następnego po dacie wymagalności niespłaconego zobowiązania, a mianowicie pierwszej niespłaconej raty i każdej następnej w odstępach miesięcznych, do dnia poprzedzającego złożenie pozwu w kwocie 11,49 zł

- odsetek od odsetek wg stawki odsetek ustawowych.

Wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, albowiem jednorazowa spłata zadłużenia nie leży w granicach możliwości finansowych pozwanego, wobec czego wniósł o rozłożenia kwoty dochodzonej pozwem na raty, gdyż chciałby się wywiązać w całości ze spłaty wobec wierzyciela.

Pozwany przyznał fakt zawarcia umowy pożyczki 400 zł na warunkach określonych w załączonej do pozwu umowie, a także że nie spłacił żadnej kwoty, ale jego zdaniem żądanie pozwu było „przesadzone”. Po pierwsze nie otrzymał żadnego upomnienia, a zatem uznał żądanie pozwu tylko co do należności głównej i odsetek, wyjaśnił, że po zaciągnięciu pożyczki miał wypadek w pracy, przechodził potem rehabilitację i zapomniał o zaciągniętej pożyczce, a potem stracił pracę. Wniósł o rozłożenie należności na raty po 5 zł, albowiem utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych, zajęty przez Komornika, ma nadto zadłużenia alimentacyjne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny .

Niesporne między stronami jest zawarcie umowy i jej treść.

Umowa przewidywała m.in. : że pożyczka **miała być wpłacona na konto (...) sp z o.o. W.jako uprawnionej do przyjmowania w/w/ świadczeń – na podstawie umowy zawartej z pożyczkodawcą i umowy dodatkowej zawartej z pożyczkobiorcą**. Ponadto w razie nieterminowej spłaty pożyczki na wskazany rachunek (...), pozwany był obowiązany do zapłaty odsetek umownych za zwłokę lub za czas opóźnienia, wg stopy procentowej dla zadłużenia przeterminowanego, w wysokości 4-krotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP od dnia powstania opóźnienia lub zwłoki (§ 5) , a nadto pozwany wyraził zgodę i przyjął do wiadomości, że w razie nieterminowej spłaty pożyczki, (...) wysłała do pozwanego wezwania do zapłaty, pierwsze za pośrednictwem SMS po 7 dniach od terminu wymagalności za jej sporządzenie i wysyłanie za opłatą 15 zł, drugie na piśmie za pośrednictwem poczty po 17 dniach od terminu wymagalności za płała 50 zł, trzecie także pocztą po 27 dniach od terminu wymagalności za opłata 80 zł.

Załącznikiem do tej umowy była dodatkowa umowa zawarta przez pozwanego z M. P. jako przedstawicielem (...) sp z o.o. w W. , z której wynika, że wszelkie płatności pozwanego mają się odbywać na rachunek (...), jak również (...) będzie wysyłać do pozwanego wezwania do zapłaty przewidziane w umowie z (...), podlegające opłatom w wysokości w tej umowie przewidzianej . § 2 umowy dodatkowej przewidywał nadto koszty zabezpieczenia związane z udzieleniem pożyczki , dot. wystąpienia i uzyskania przez Spółkę z Biura (...) informacji gospodarczych o zobowiązaniach pozwanego stanowiących tajemnice bankową oraz z (...) Banków (...) oraz innych podmiotów oraz telefonicznej ,

emaliowej lub pisemnej weryfikacji informacji dot. źródła i wysokości uzyskiwanego przez pozwanego dochodu. Jednocześnie pozwany upoważnił (...) sp z o.o. w W. do pozyskania informacji gospodarczych od w/w instytucji .

Dowód: umowa dodatkowa k. 27 , upoważnienie k. 29

W dniu 03.06.2013 roku (...) SA w W. wystawił (...) sp z o.o. w W. fakturę Vat na kwotę 10 756,35 zł za „ cennik za pojedyncze raporty”, a należność tę zapłaciła (...) sp z o.o. w S. w dniu 24.06.2013 roku

Dowód: kopia faktury k. 41, potwierdzenie przelewu k. 42

Pismem z dnia 12.07.2013 roku (...) sp z o.o. w W. wezwała pozwanego do uregulowania kwoty 284,00 zł i odsetek umownych w kwocie 2 zł oraz dalszych odsetek naliczonych zgodnie z § 5 umowy wraz z opłatą w łącznej kwocie 65 zł za wysłanie SMS i w/w pisma (50 zł) , a pismo to nadała listem poleconym **Dowód: kopia w/w/ pisma i książki nadawczej k. 30-31**

Pismem z dnia 02.08.2013 roku (...) sp z o.o. w W. wezwała pozwanego do uregulowania kwoty 584,13 zł wraz z opłatą w łącznej kwocie 145 zł za wysłanie SMS , ora 2 pism , a pismo to nadała listem poleconym

Dowód: kopia w/w/ pisma i książki nadawczej k. 45-47, potwierdzenie odbioru k. 32-34.

(...) sp z o.o. w W. zmieniła nazwę i siedzibą na (...) sp z o.o. w S.

Dowód: odpis pełny z rejestru przedsiębiorców k. 21 23 .

Powyższe ustalenia zostały poczynione w oparciu o opisane wyżej dokumenty, których treść nie została zakwestionowana przez pozwanego, albowiem przyznał on, że zaciągnął zobowiązanie wobec strony powodowej i był gotowy je spłacić , ale nie w całości tylko w zakresie należności głównej oraz odsetek .

Sąd zważył.

Przepis art. 213 § 2 k.p.c. stanowi, że sąd jest związany uznaniem powództwa „chyba ,że uznanie powództwa jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W ocenie Sadu uznanie pozwu było dopuszczalne w świetle cyt. przepisu art. 213 § 2 k. p. c w zakresie uznanym przez pozwanego .

Pozwany wnosił o rozłożenie należności na raty, z uwagi na pogorszenie jego sytuacji osobistej , zdrowotnej i utratę pracy .

W ocenie sądu, przewidziane przez powoda w umowie opłaty za wysłanie pism i upomnień tj., 15 zł za 1 SMS, 50 zł za 1 pismo 50 zł i 80 zł za drugie pismo są stanowczo za wysokie , nie odzwierciedlają kosztów sporządzenia i wystosowania tychże pism i upomnień , a takie powszechne praktyki stosowane przez „parabanki” wielokrotnie zostały uznane jako sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco naruszają interesy konsumentów , m.in. praktyki stosowane przez stronę powodową, o czym mowa m.in. w raporcie UOKiK z czerwca 2013 roku zamieszczonym na stronie internetowej (...) i K i wielokrotnie zostały wpisane do rejestru klauzul niedozwolonych prowadzonego przez U. O. K. i. K. i jakkolwiek nie wywołują one bezpośrednio skutku do stron przedmiotowej umowy , to jednak należało je uznać za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, a w szczególności z zasadą równości stron . Powszechnie bowiem wiadomo jest, że konsumenci nie mający zdolności kredytowej, zmuszeni sytuacja życiowa godzą się na nieuczciwe warunki udzielnych pożyczek , często nie zdając sobie sprawy z faktycznej wysokości kosztów ich udzielenia.

Nie znajduje też uzasadnienia żądana w pozwie i określona w umowie kwota 201,22 zł tytułem składki zabezpieczenia . Sąd wezwał stronę powodową do sprecyzowania z czego wynika ta konkretna kwota zabezpieczenia , a w szczególności czy i w jakim zakresie strona powodowa korzystała z tego zabezpieczenia w związku z pożyczką udzieloną pozwanemu i czy poniosła z tego tytułu jakieś wydatki, albowiem z przedłożonej faktury Vat wynika należność za pojedyncze raporty na rzecz (...) , ale ani takiego pojedynczego raportu ani kopii zapytania , które dotyczyłoby akurat pozwanego, nie przedłożyła. Nie wyjaśnia też tych wątpliwości pismo powoda z dnia 12 sierpnia 2014 roku, z którego wynika, że spółka

(...) s p o.o. gwarantuje powodowi zwrot ze środków własnych kwoty odpowiadającej zobowiązaniom konsumentów wynikających z umów pożyczek zawieranych przez powódkę a nadto zajmuje się działaniami windykacyjnymi. Nie wyjaśnia to pismo jednak, skąd wynika akurat kwota 201,22 zł, co nasuwa wątpliwości i uniemożliwia Sądowi merytoryczną ocenę wysokości roszczenia, która to kwota stanowi w istocie połowę wysokości udzielonej pożyczki. Jeśli się do tej kwoty doda koszty wezwań 145 zł i opłatę przygotowawczą 15 zł, to poza oprocentowaniem łączna suma tych kosztów z oprocentowaniem na dzień zawarcia umowy to 398 zł, a więc prawie wysokość udzielonej pożyczki, która wynosiła 400 zł. Niezrozumiałym jest przy tym generowanie kosztów sporządzenia i wysyłki wezwań do zapłaty, czy poprzez SMS, skoro umowa dodatkowa i przewidziana w niej składka 201,22 zł obejmuje właśnie czynności windykacyjne. U. O. K. i. K. stale opiewa generowanie dodatkowych kosztów stosowanych przez takie spółki ja strona powodowa nie odzwierciedlających faktycznie poniesienie kosztów obsługi pożyczki, a stanowiące zarazem ukryte koszty nie wymienione w umowie zasadniczej.

Za zasadne zatem w okolicznościach niniejszej sprawy sąd uznał zatem jedynie: żądanie zwrotu kapitału 400 zł oraz skapitalizowanych odsetek umownych i karnych tj. łącznie 371,00 zł, opłaty przygotowawczej 32 zł i na podstawie przepisu art. 720§ 1 k.c. w związku z art. 481§ 1 i 2 k. p. c i 482 § 1 k.c. orzekł jak w pkt.I sentencji wyroku, a dalej idące powództwo z przyczyn wskazanych wyżej oddalił.

Pozwany wniósł o rozłożenie na raty zasądzonej należności. Stojąc na stanowisku, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa w przepisie art. 320 k.p.c. Sąd rozłożył pozwanemu zasądzoną należność na miesięczne raty po 50 zł każda, chroniąc jednocześnie interes powoda w ten sposób, że zastrzegł, że niespłacenie 2 kolejnych rat w terminie spowoduje natychmiastową wymagalność całej niespłaconej kwoty.

Uwzględniając wniosek pozwanego o rozłożenie na raty sąd przyjął, że odsetki ustawowe od kwoty 430,60 zł należało zasądzić od dnia 30 sierpnia 2013 roku (od wniesienia pozwu) do dnia 7 listopada 2014 roku (dzień wyrokowania). W tym zakresie Sąd podziela pogląd wyrażony w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2006 r. Sąd Najwyższy III CZP 126/2006 OSNC 2007/10/147, Biul.SN 2006/12/9, że „Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty na podstawie art. 320 k.p.c. ma ten skutek - wskazany w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70 (OSNCP 1971, nr 4, poz. 61) - że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat”.

Dlatego też na podstawie art. 320§ 1 k.p.c. orzeczono jak w pkt. IV sentencji wyroku.

Zważywszy, że strona powodowa poniosła koszty procesu w kwocie 47,78 zł (opłata sądowa 30 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa i 0,78 zł prowizja bankowa), a wygrała proces w 57 %, to na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. orzeczono jak w pkt.III sentencji wyroku.

Z uwagi na częściowe uznanie powództwa, na podstawie przepisu art. 333 § 1 pkt.2 k. p. c nadano wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.